

torium“ (Koldtvandskuranstalt) om Stats-tilskud for at kunne yde ubemidlede Patienter gratis Kur.

Ved Folketingsmanden for Københavns Amts 4de Valgkreds (Piper) er modtaget et Andragende fra Frøken O. Fensmark om Statsunderstøttelse til det af hende oprettede Redningshjem for Alkoholister i Gentofte.

Disse Andragender ville blive tilstillede det Udvalg, der kommer til at behandle Finanslovsforslaget.

Ved Folketingsmanden for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen) er modtaget et Andragende fra Bestyrelsen for „Maskinpassernes Forening“ om Ændringer i Loven af 25de Marts 1892 om Sønering m. m.

Andragendet vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansåret fra 1ste April 1900 til 31te Marts 1901.

Alberti: Jeg skal ikke opholde det høje Ting ret længe, idet jeg kun har begæret Ordet for at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen). Det er jo lidt vanskeligt at forhandle med det ærede Medlem, da det synes, som om han ikke har kunnet forstaa, hvad jeg udtalte, da jeg forrige Gang havde Ordet, og det er saa meget mere mærkeligt, at han ikke har kunnet forstaa det, som han medens jeg talte — det lagde jeg Mærke til — stod med et Blad af Rigsdagstidenden, formentlig det paagældende Nummer, og søgte efter sine Citater deri. Allerførst maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg har ikke sagt noget som helst om, hvorvidt de 1200 Arbejdsgivere, der i Slutningen af Juli forsamlede sig her i Byen, havde handlet med Letsindighed eller ikke ved at udvide Lockout'en; derom kan der selvfølgelig være forskellige Meninger. Jeg har ikke villet udtale noget saadant, thi paa den Tid var Lockout'en allerede i fuld Gang, og de Hensyn og Betragtninger, som kunne gøre sig gældende, naar man allerede sidder midt i en Kamp, maa sikkert bedømmes betydelig anderledes end de Hensyn og Betragtninger, som have gjort sig gældende, inden Kampen be-

gyndte. Jeg har kun fremført som min Mening, at Lockout'en er bleven begyndt fra Arbejdsgivernes Side med Letsindighed. Hvorvidt Letsindigheden nærmest ligger hos de 70—80 Arbejdsgivere, der have været samlede til et Møde, eller hos de vistnok 7 egentlige Ledere, skal jeg lade være usagt; dog forekommer det mig, at Hovedansvaret nærmest maa falde paa de 7, som have sat hele denne Bevægelse i Gang og ledet den i sin Helhed. Men jeg har kun udtalt dette som min Mening, jeg har derimod ikke, som det ærede Medlem vilde gøre gældende, sagt, at det var noget, der slet ikke kunde omdisputeres, at denne Kamp var begyndt med Letsindighed fra Arbejdsgivernes Side. Det, jeg har sagt, der ikke kunde omdisputeres, var det, at man ikke, inden Kampen begyndte, havde forsøgt alt muligt for at søge at undgaa denne Kamp. Jeg har som sagt kun udtalt min Mening derom, og den mener jeg at være berettiget til at have. Det ærede Medlem kan jo saa meget vel sige, at han afviser denne Betragtning. Ganske vist forekommer det mig at være et lidt vel ophøjet Standpunkt, som det ærede Medlem saaledes stiller sig paa. Det ærede Medlem stiller sig jo uden videre selv som Dommer, og som den eneste, der med Føje kan dømme i denne Sag, naar andre Medlemmer her i Tinget fremsætte den Betragtning som deres Mening, at Kampen er begyndt med Letsindighed, og naar jeg siger Letsindighed, behøver deri jo ikke at ligge nogen Beskyldning for en Sorgløshedens Letsindighed. Forholdet er det, som vi alle vide, og som ingen mere end jeg er villig til at erkende, at der i en Række Aar snart her, snart der, snart over for den ene, snart over for den anden fra Arbejdernes og deres Ledelses Side har været foretaget Skridt og Handlinger, som, hvorledes man end vil se derpaa, have maattet vække Bitterhed og Harme snart hos en, snart hos en anden, snart hos flere Arbejdsgivere, saaledes at Forholdet i en Aarrække har været det, at der hos Arbejdsgiverne i Almindelighed har været en ret betydelig og vistnok ogsaa meget berettiget Harme og Bitterhed til Stede. Men fordi man er vred, skal man dog alligevel tænke nøje over, hvad man gør. Den Letsindighed, jeg mener, Arbejdsgiverne have vist ved Kampens Begyndelse, tilskriver jeg den Harme, Vrede og Bitterhed, de have næret, og som menneskeligt set kan være forklarlig, men som ikke desto mindre Folk i saadanne ledende Stilling burde have bekæmpet. De burde